

П Р А В И Л Н И К О УСЛОВИМА И НАЧИНУ УПОТРЕБЕ СРЕДСТАВА ПРИНУДЕ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим Правилником прописују се услови и начин на који овлашћено службено лице Министарства унутрашњих послова има право да употреби законом утврђена средства принуде према лицу које је затечено у вршењу кривичног дела, савладавања отпора лица које нарушава јавни ред и мир или које треба привести, задржати или лишити слободе у законом утврђеним случајевима, ради одбијања напада од себе, другог лица или објекта који обезбеђује, ради спречавања бекства лица лишеног слободе, лица које примењује силу или прети да ће непосредно применити силу.

Под средствима принуде у смислу става 1. овог члана сматра се физичка снага, службена палица, средства за везивање, специјална возила, посебно дресирани пси, коњица, средства за запречавање, хемијска средства, ватрено оружје и посебне врсте оружја, минско – експлозивних средстава и опреме која су у складу са међународним стандардима.

Отпором се сматра свако супротстављање (пасивно и активно) службеним мерама и радњама које овлашћено службено лице налаже и предузима у складу са законом.

Пасивним отпором сматра се супротстављање оглушивањем или заузимањем клечећег, седећег, лежећег или сличног положаја.

Активним отпором сматра се супротстављање заклањањем или држањем за лице или предмет, отимањем, стављањем у изглед да ће напасти на овлашћено службено лице или друго лице или предузимањем сличне радње.

Нападом на овлашћено службено лице или друго лице сматра се свака радња предузета да се овлашћено службено лице омете или спречи у извршењу службене радње или да се овлашћено службено лице или друго лице повреди или лиши живота. Нападом на објекат који се обезбеђује сматра се свака радња предузета ради насилног уласка у објекат или простор око објекта у који је улаз забрањен.

Привођењем се сматра свако довођење неког лица од стране овлашћеног службеног лица до просторије органа надлежног за унутрашње послове, другог органа или до одређеног места.

Спровођењем се сматра свако одвођење и предаја неког лица органу надлежном за унутрашње послове или другом органу ван места одакле спровођење започиње, по правилу у просторијама тог органа.

Бекством се сматра свако удаљење или покушај удаљења са места на које је овлашћено службено лице наредило лицу да се налази.

II. ПРИНЦИПИ УПОТРЕБЕ СРЕДСТАВА ПРИНУДЕ

Члан 2.

Приликом употребе средстава принуде овлашћено службено лице ће настојати да, када је то год могуће, заштити живот лица и да службени задатак обави са најмање штетних последица по лице или лица против којих средство принуде употребљава и само за време док постоје разлози из члана 1. став 1. овог Правилника.

У извршавању службених задатака овлашћено службено лице ће употребљавати само оно средство принуде под условима и на начин како је то предвиђено законом и овим правилником.

Приликом употребе средстава принуде овлашћено службено лице ће за сваку појединачну ситуацију процењивати да ли постоји реална и практична потреба за употребом средстава принуде, а у случају да она постоји, употребити сразмерну силу, односно оно средство принуде и на начин који одговара врсти и интензитету супротстављања лица мерама и радњама које налаже овлашћено службено лице у извршавању службених задатака.

У извршавању службених задатака, зависно од ситуације, овлашћено службено лице ће увек настојати да средства принуде употребљава поступно, односно од најлакшег према тежим средствима принуде, настојећи да то у сваком случају буде минимум неопходне силе.

Приликом употребе средстава принуде овлашћена службена лица ће у свакој ситуацији, без обзира колико она опасна и ризикантна била, поштовати људско достојанство лица према коме употребљава средства принуде.

Поштујући све напред наведене принципе употребе средстава принуде, овлашћено службено лице ће употребљавати средства принуде на безбедан и ефикасан начин, односно са што мање опасности и последица по себе и друга овлашћена службена лица у тиму, прецизно, брзо и са што мање утрошка времена у ситуацијама када је то сврсисходно.

III. УСЛОВИ И НАЧИН УПОТРЕБЕ ПОЈЕДИНИХ СРЕДСТАВА ПРИНУДЕ

1. Физичка снага

Члан 3.

Овлашћено службено лице има право да употреби физичку снагу ради спречавања бекства, савладавања отпора или одбијања напада из члана 1. став 1. овог правилника.

Употребом физичке снаге сматра се примена захвата, бацања, удараца и других вештина одбране и напада.

2. Службена палица

Члан 4.

Овлашћено службено лице има право да употреби службену палицу из разлога утврђених у члану 1. овог Правилника, ако употребом физичке снаге није савладао отпор лица или процени да би употребом физичке снаге довео у опасност свој или живот других лица.

Употребом службене палице сматра се примена захвата и наношење удараца службеном палицом.

Ударци службеном палицом могу се наносити на велике групе мишића руку и ногу.

Ударци службеном палицом не смеју се наносити у пределу главе, врата, кичменог стуба, грудног коша, трбушног зида, гениталија и зглобова.

Члан 5.

У случају пасивног отпора овлашћено службено лице употребиће службену палицу само ако оцени да употребом физичке снаге не може да савлада такав отпор.

Члан 6.

Према лицима млађим од 14 година, очигледно болесним и изнемоглим лицима, тешким инвалидима и женама чија је трудноћа видљива, физичка снага и службена палица могу се употребити само ако неко од тих лица ватреним оружјем, оруђем или другим опасним предметом угрожава живот овлашћеног службеног лица или другог лица.

3. Средства за везивање

Члан 7.

Овлашћено службено лице има право да употреби средства за везивање према лицу које се лишава слободе, задржава, приводи или спроводи, ако постоје основи сумње да ће то лице напасти овлашћено службено лице, покушати да побегне или да ће се самоповредити.

Употребом средстава за везивање сматра се везивање руку лица, испред или иза леђа.

Везивање лица за предмете у просторијама унутрашњих послова није дозвољено.

Средствима за везивање сматрају се службене лисице, пластичне затеге и друга погодна приручна средства.

Члан 8.

При употреби средстава за везивање примењују се ограничења утврђена у члану 6. овог Правилника.

4. Специјална возила

Члан 9.

Специјалним возилима сматрају се возила за избацивање воде под притиском, оклопна возила са или без уграђене запречне оградe, платформе или лeствица, возила за уклањање препрека и друга возила специјалне намене и хеликоптери.

Специјална возила могу се употребити ради успостављања јавног реда и мира нарушеног у већем обиму, запречавања проласка лица и ради лишења слободe опасних лица или група која се баве организованим криминалом и терористичким активностима.

Употребом специјалних возила сматра се избацивање воде под притиском са или без хемијских средстава, употреба уграђеног ватреног оружја, уклањање препрека и запречавање специјалним возилима проласка лица. Приликом употребе, посаду и специјална возила штити потребан број овлашћених службених лица.

Члан 10.

Из специјалних возила за избацивање воде под притиском, хеликоптера и оклопних возила са уређајима за избацивање хемијских средстава, хемијска средства могу се употребити само уколико су испуњени услови за употребу хемијских средстава утврђених законом и овим правилником а по одобрењу начелника Ресора јавне безбедности или руководиоца кога он овласти.

Ватрено оружје уграђено на хеликоптере и оклопна возила може се употребити само уколико су испуњени услови за употребу ватреног оружја утврђени законом и овим Правилником.

5. Посебно дресирани пси

Члан 11.

Под посебно дресираним псима подразумевају се посебно обучени пси који се уз вођење и контролу овлашћеног службеног лица могу употребити као средство принуде.

Посебно дресирани пси могу се употребити из разлога утврђених у члану 1. овог правилника и ради запречавања проласка лица.

Употребом посебно дресираних паса сматра се пуштање пса према лицу и запречавање псима проласка лица.

Члан 12.

Посебно дресирани пси могу се употребити без заштитне корпе само када су испуњени услови за употребу ватреног оружја утврђени законом и овим правилником.

6. Коњица

Члан 13.

Коњица се може употребити ради успостављања јавног реда и мира нарушеног у већем обиму и ради запречавања проласка лица.

Употребом коњице сматра се кретање коњице према лицима ради њиховог раздвајања или потискивања и запречавања проласка лица.

7. Средства за запречавање

Члан 14.

Средства за запречавање могу се употребити за принудно заустављање моторних возила и за запречавање проласка лица.

Употребом средстава за запречавање сматра се постављање тих средстава ради принудног заустављања моторног возила, односно запречавања проласка лица. Приликом употребе, средства за запречавање штити потребан број овлашћених службених лица.

Члан 15.

Средства за принудно заустављање моторних возила могу се употребити ради спречавања бекства моторним возилом лица за које постоје основи сумње да је извршилац кривичног дела за које се може

изрећи казна затвора од пет година или строжија казна или лица које је лишено слободе или за које је издат налог за лишавање слободе због извршења таквог кривичног дела.

Средствима за принудно заустављање моторних возила сматрају се бодљикаве траке и друга погодна средства којима се возило у покрету може безбедно принудно зауставити.

Члан 16.

Испред постављених средстава за принудно заустављање моторних возила, на безбедној удаљености у складу са прописима о безбедности саобраћаја на путевима, постављају се саобраћајни знаци забране претицања и обавезног заустављања.

Члан 17.

Средства за запречавање проласка лица могу се употребити за пресецање или поделу простора приликом одржавања јавног реда и мира и обезбеђивања јавних скупова, за блокаду одређеног простора или објекта, односно за ограничење, забрану или усмеравање кретања лица на јавним местима, одређеним подручјима или правцима.

Средствима за запречавање проласка лица сматрају се запречне ограде, специјална возила, посебно дресирани пси, коњица и друга средства којима се пролазак лица може запречити.

8. Хемијска средства

Члан 18.

Хемијска средства могу се употребити из разлога утврђених у члану 1. овог правилника ако спречавање бекства, савладавање отпора или одбијање напада није могуће употребом физичке снаге и службене палице, ради успостављања јавног реда и мира нарушеног у већем обиму, и у случајевима када су испуњени услови за употребу ватреног оружја утврђени законом и овим правилником и ако се другим средствима принуде није могао извршити службени задатак.

Хемијским средствима сматрају се сузавци за краткотрајну употребу, који по престанку дејства не остављају било какве последице на психофизичко и опште здравствено стање, као и хемијске материје блажег дејства од сузавца - са неподношљивим мирисом, са пеном или бојом за привремено обележавање лица или стварање димног застора на одређеном простору.

Члан 19.

Хемијска средства из члана 18. овог правилника употребљавају се у облику хемијских ручних и тромблонских бомби, хемијске муниције са и без пројектила, хемијских распршивача, хемијских спреј боца, хемијских ампула, хемијских таблета и других направа за употребу сузаваца и хемијских материја блажег дејства од сузаваца.

Хемијске ручне бомбе употребљавају се активирањем и бацањем, хемијски распршивачи и спреј боце активирањем и усмеравањем млаза сузавца из руке, хемијске ампуле и таблете остављањем или убацивањем на одређени простор, хемијске тромблонске бомбе и муниција испалживањем из посебних лансера уграђених на ватрено оружје или из хемијских пушака и пиштоља. Поједина хемијска средства избацују се из уређаја уграђених на специјална возила.

Члан 20.

Хемијска средства се не смеју употребљавати у близини дечјих и старачких установа, болница, основних школа, прометних саобраћајница, на мостовима и другим местима где није безбедно извлачење лица.

Употребу хемијских средстава одобрава начелник Ресора јавне безбедности или старешина кога он овласти.

9. Ватрено оружје

Члан 21.

Овлашћено службено лице може употребити ватрено оружје под условима и на начин утврђен у члану 23. Закона о унутрашњим пословима ("Службени гласник РС", бр. 44/91, 79/91, 54/96, 25/00, 8/01 и 106/03) и овим правилником.

Ватреним оружјем сматра се ватрено оружје којим су наоружана овлашћена службена лица и јединице униформисаних припадника полиције, у складу са законом и Правилником о наоружању овлашћених службених лица и радника на одређеним дужностима ("Службени гласник РС", бр. 90/92, 60/94 и 1/97).

Употребом ватреног оружја сматра се пуцање из ватреног оружја према лицу.

Несматра се под употребом ватреног оружја када овлашћена службена лица врше пуњење, потезање, доношење у положај за употребу и друго превентивно коришћење ватреног оружја без пуцања, као и

пуцање из ватреног оружја у ваздух ради упозорења и сигнализације, тражења помоћи и пуцање на животиње када угрожавају живот или личну сигурност људи.

Члан 22.

Овлашћена службена лица могу употребити посебне врсте оружја и минско-експлозивних средстава у борби против диверзантско-терористичких лица и група, отмице лица, ваздухоплова и других превозних средстава где је угрожен живот више лица.

Посебне врсте оружја, минско-експлозивних средстава могу употребити само посебно обучени припадници Специјалне антитерористичке јединице, Жандармерије, Интервентних јединица полиције и Управе за борбу против организованог криминала, по предходном одобрењу начелника ресора јавне безбедности или старешине кога он овласти.

Члан 23.

Употребом ватреног оружја да се заштити живот људи, у складу са законом и овим правилником, сматра се употреба ради заштите живота једног или више лица које је друго или више других лица физички напало на такав начин или таквим средствима, односно када је физичка снага нападача таква или број нападача толики, да постоји непосредна опасност по живот нападнутог или нападнутих.

Члан 24.

Употребом ватреног оружја да се спречи бекство лица затеченог у вршењу законом утврђеног кривичног дела, у складу са законом и овим правилником, сматра се употреба, у време или непосредно после извршења кривичног дела, ради спречавања бекства лица затеченог на месту или у непосредној близини места где је предузело радњу извршења кривичног дела или где су наступиле последице кривичног дела.

Члан 25.

Употребом ватреног оружја, да се спречи бекство лица лишеног слободе или лица за које је издат налог за лишење слободе због извршења законом утврђеног кривичног дела, у складу са законом и овим правилником, сматра се употреба ради спречавања бекства лица за које је у налогу за задржавање, привођење или спровођење, односно у налогу за лишење слободе, изричито наведено да ће овлашћено службено лице употребити ватрено оружје ради спречавања бекства тог лица.

Пре поступања по налогу за задржавање, привођење или спровођење лица лишеног слободе из става 1. овог члана, овлашћено службено лице упозориће то лице да ће употребити ватрено оружје ако покуша бекство.

Члан 26.

У случајевима када лице почне да бежи, овлашћено службено лице ће покушати да га спречи издавањем наређења: "Стој полиција" а након тога поновиће наређење са упозорењем "Стој, пуцаћу!", а потом ће употребити ватрено оружје да спречи његово бекство пуцањем у ноге.

Издавање наређења из става 1. овог члана, неће се вршити уколико би се тиме угрозио живот других лица или службеног лица.

Члан 27.

Употребом ватреног оружја овлашћеног службеног лица да од себе одбије непосредни напад којим се угрожава његов живот, у складу са законом и овим правилником, сматра се употреба ради одбијања напада ватреним оружјем, опасним оруђем или другим предметом којим се може угрозити живот, затим ради одбијања напада од стране два или више лица, као и напада од стране физички снажнијег лица или лица које се служи посебним вештинама одбране и напада, на месту и у време када се не може очекивати помоћ.

Нападом ватреним оружјем у смислу става 1. овог члана сматра се и само потезање ватреног оружја или покушај да се оно потегне од стране нападача.

Потезањем ватреног оружја у смислу става 2. овог члана сматра се покрет ватреним оружјем ради његовог доношења или стављања у положај за употребу, а покушајем потезања сматра се покрет према ватреном оружју ради потезања.

Приликом извршавања службених задатака према опасним лицима за које постоје основи сумње да ће употребити ватрено оружје, овлашћено службено лице ће издати наређење лицу да поступа у складу са издатим наређењима и да не чини никакве нагле покрете.

Члан 28.

Употребом ватреног оружја овлашћеног службеног лица да одбије напад на објекат или лице које обезбеђује, у складу са законом и овим правилником, сматра се употреба ради одбијања непосредног напада на објекат или лице које обезбеђује.

Непосредним нападом на објекат који се обезбеђује сматра се свака радња којом се може оштетити или уништити објекат или његови поједини делови или да се онемогући функционисање објекта оштећењем или уништењем уређаја на објекту или на други начин.

Непосредним нападом на лице које се обезбеђује сматра се сваки напад ватреним оружјем, опасним оруђем или другим предметом којим се може угрозити живот тог лица, затим напад од стране физички снажнијег лица или лица које се служи посебним вештинама одбране и напада, као и напад од стране два или више лица.

Члан 29.

Приликом процењивања ситуације, доношења одлуке и саме употребе ватреног оружја овлашћено службено лице је дужно да се придржава посебних мера безбедности ради личне и безбедности других овлашћених службених лица и грађана, да оружје увек држи исправно, да не окреће цев у правцу у који не жели да пуца, да прст не држи на обарачу све до момента окидања, да кад год је то могуће заузима погодан заклон и да буде свестан могућих последица погрешне употребе.

IV. ИЗВЕШТАВАЊЕ О УПОТРЕБИ СРЕДСТАВА ПРИНУДЕ

Члан 30.

О свакој употреби средства принуде овлашћено службено лице преко дежурне службе одмах обавештава непосредног старешину, а најкасније 24 сата од употребе средства принуде подноси извештај непосредном старешини на обрасцу број 1 (ИУСП) који се прилаже уз овај правилник и чини његов саставни део.

Извештај из става 1. овог члана садржи податке о употребљеном средству принуде, против кога је употребљено, последицу, разлогима и основу употребе и о другим чињеницама и околностима од значаја за оцену оправданости и правилности употребе средства принуде.

У случајевима превентивног коришћења ватреног оружја, као и пуцање из ватреног оружја у ваздух ради упозорења и сигнализације, тражења помоћи и пуцање на животиње када угрожавају живот или личну сигурност људи, овлашћено службено лице преко дежурне службе одмах обавештава непосредног старешину а затим сачињава службену белешку, и попуњава образац примењених овлашћења.

Члан 31.

Када овлашћено службено лице истовремено употреби средство принуде према више лица, подноси један извештај у коме наводи податке о свим лицима и описује начин употребе средстава принуде према сваком лицу.

Члан 32.

Ако овлашћено службено лице употреби више различитих средстава принуде (средства за везивање, физичку снагу, службену палицу, ватрено оружје и друга средства), подноси извештај о употреби најтежег средства принуде у коме описује и употребу блажих средстава.

Члан 33.

Ако два или више овлашћених службених лица истовремено према једном или више лица употребе средства принуде, свако овлашћено службено лице које је употребило средства принуде, подноси извештај посебно.

Члан 34.

Када се средства принуде употребе по наређењу, поред овлашћених службених лица која су употребила средства принуде извештај подноси и овлашћено службено лице које је ту употребу наредило.

Члан 35.

Након употребе средстава принуде, услед којих је наступила смрт лица или телесна повреда, нанета материјална штета или изазвана узнемиреност грађана, одмах се обавештавају надлежни државни тужилац и истражни судија који организују и врше увиђаја, прикупљају и обезбеђују материјалне доказе.

У вези става 1. овог члана, обавештава се и Служба генералног инспектора, која заједно са непосредним старешиним, сходно својој процени, врши утврђивање оправданости употребе средстава принуде.

ПОСТУПАК ОЦЕНЕ ОПРАВДАНОСТИ И ПРАВИЛНОСТИ УПОТРЕБЕ СРЕДСТАВА ПРИНУДЕ

Члан 36.

Након подношења извештаја о употреби средстава принуде, непосредни старешина, дужан је да спроведе поступак за оцену оправданости и правилности употребе средстава принуде.

У поступку за оцену оправданости и правилности употребе средстава принуде непосредни старешина предузима следеће мере и радње:

- разматра поднети извештај о употреби средстава принуде;
- организује или непосредно врши прикупљање обавештења од лица која могу да се изјасне на околности употребе средстава принуде и од лица према коме су употребљена средства принуде, о чему сачињава службену белешку, односно узима изјаву на записник;
- организује или непосредно врши прикупљање обавештења о навикама, склоностима и особинама личности за лице против кога је употребљено средство принуде, а по потреби и за лица која су се изјаснила на околности употребе средстава принуде;
- прибавља извештај из казнене, прекршајне и других евиденција, за лице против кога је употребљено средство принуде и исте прилаже уз предмет;
- прибавља мишљење-налаз лекара о врсти и степену повреде, висини материјалне штете и другим последицама које су наступиле употребом средстава принуде;
- предузима и друге мере и радње у циљу потпуног утврђивања чињеничног стања о условима и начину употребе средстава принуде;
- уз предмет прилаже кривичну пријаву, захтев за покретање прекршајног поступка и друге списе.

Члан 37.

Непосредни старешина обавезан је да спроведе поступак и донесе закључак о оправданости и правилности употребе средстава принуде у року од 8 дана од дана подношења извештаја, а предмет у два примерка доставља непосредно вишем руководиоцу (шефу самосталног одсека, начелнику одељења или начелнику управе у седишту секретаријата или Министарству, команданту Жандармерије, Специјалне антитерористичке јединице или Хеликоптерске јединице).

Закључак из става 1. овог члана подноси се на Обрасцу број 2 (ЗУСП), који се прилаже уз овај правилник и чини његов саставни део.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана, након пријема предмета, врши његову анализу, утврђује да ли су прикупљене и документоване све чињенице потребне за оцену оправданости и правилности употребе средстава принуде, а по потреби проверава или прикупља и друге доказе или налаже да то учини непосредни старешина који је спровео поступак и након тога предмет са предлогом оцене оправданости употребе средстава принуде доставља начелнику секретаријата, односно начелнику одељења или управе у седишту Министарства, команданту Жандармерије, Специјалне антитерористичке јединице и Хеликоптерске јединице.

Предлог оцене оправданости средстава принуде из става 3. овог члана даје се на Обрасцу број 3 (ОУСП), који се прилаже уз овај правилник и чини његов саставни део.

Када средства принуде употреби руководећи радник Ресора јавне безбедности, оцену оправданости средстава принуде врши непосредно виши руководилац.

Члан 38.

Начелник секретаријата, односно начелник одељења или управе у седишту Министарства, командант Жандармерије, Специјалне антитерористичке јединице или Хеликоптерске јединице, по упознавању са предметом и предлогом руководиоца организационе јединице, даје оцену о оправданости употребе средстава принуде и правилности спроведеног поступка у случајевима када употреба средстава принуде није имала за последицу смрт лица, телесну повреду или материјалну штету.

Оцена из става 1. овог члана даје се на Обрасцу број 4 (ОУСП – 1), који се прилаже уз овај правилник и чини његов саставни део.

Руководилац из става 1. овог члана у року од 30 дана од дана употребе средстава принуде која је имала за последицу смрт лица, телесну повреду или материјалну штету, предмет са мишљењем доставља Управи полиције у седишту Министарства и Служби Генералног инспектора Ресора јавне безбедности.

Мишљење из става 3. овог члана доставља се на Обрасцу број 5 (МУСП), који се прилаже уз овај правилник и чини његов саставни део.

Члан 39.

Управа полиције у седишту Министарства, разматра предмет употребе средстава принуде и уколико није сагласна са мишљењем начелника секретаријата, доставља предмет на допуну или поновни поступак или непосредно спроводи поступак за оцену оправданости и правилности употребе средстава принуде, након чега даје оцену када је употреба средстава принуде имала за последицу телесну повреду или материјалну штету.

Оцену из става 1. овог члана даје се на Обрасцу број 6. (КОУСП – 1), који се прилаже уз овај Правилник и чини његов саставни део.

У случајевима где је као последица употребе средстава принуде наступила смрт лица, Управа полиције даје мишљење о правилности употребе средстава принуде и предмет доставља начелнику Ресора јавне безбедности.

Начелник Ресора јавне безбедности разматра предмет употребе средстава принуде и уколико није сагласан са мишљењем начелника Управе полиције, враћа предмет на допуну а уколико је сагласан даје оцену оправданости употребе средстава принуде када је употреба средстава принуде имала за последицу смрт лица.

Оцену из става 4. овог члана даје се на Обрасцу број 7. (КОУСП – 2), који се прилаже уз овај правилник и чини његов саставни део.

Члан 40.

Овлашћена службена лица из организационих јединица у седишту Министарства подносе извештај непосредном руководиоцу (начелнику Службе генералног инспектора, командиру чете Жандармерије, командиру Станице пограничне полиције, командиру вода Специјалне антитерористичке јединице, командиру Хеликоптерске јединице, шефу одсека и др.) који поступа на начин прописан у члану 37. овог правилника.

Када припадници Специјалне антитерористичке јединице, Жандармерије, Управе за борбу против организованог криминала и Интервентне јединице полиције употребе средства принуде ради савладавања активног отпора лица услед диверзантско-терористичких активности, отмице лица, ваздухоплова и других превозних средстава где је угрожен живот више лица, подносе извештај у коме не наводе своје личне податке већ позивне знаке у време извођења акције из разлога заштите личне сигурности.

Члан 41.

У случају употребе средстава принуде од стране руководиоца, закључак доноси непосредно виши руководилац.

Члан 42.

Према овлашћеном службеном лицу које је неоправдано или неправилно употребило средства принуде, руководилац који је такву оцену дао предузима законом утврђене мере.

Овлашћено службено лице из става 1 овог члана које није задовољно оценом оправданости употребе средстава принуде има право жалбе Генералном инспектору Ресора јавне безбедности у року од осам дана од дана пријема оцене.

Генерални инспектор Ресора јавне безбедности у року од 15 дана од пријема жалбе даје коначну оцену о оправданости и правилности употребе средстава принуде, којом потврђује или преиначује првобитну оцену.

Оцена из става 3. овог члана даје се на Обрасцу број 8 (ГИОУСП), који се прилаже уз овај правилник и чини његов саставни део.

Члан 43.

Овлашћено службено лице за која се оцени да су средства принуде употребили оправдано и правилно, а против њих буде покренут судски поступак, има право на адекватну правну помоћ о трошку Министарства.

Одлуку о остваривању права из става 1. овог члана доноси начелник Ресора јавне безбедности.

IV. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 44.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о условима и начину употребе средстава принуде ("Службени гласник РС", бр. 40/95, 48/95 и 1/97).

Члан 45.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

01 број 10697/2004
у Београду, 7. новембра 2004. године

Министар
Драган Јочић, с.р.